

Forslag til monologer som I kan benytte ved audition til Slangerupscenens opsætning af Flashdance!

FRA "GRINER VILDT" AF CHRISTOPHER DURANG, 1988 Åh, det er alt sammen noget rod. Se lige det her rod. Mit hår er rodet. Mit tøj er rodet. Jeg vil gerne fortælle jer om mit liv. Det er bare alt for svært at være i live, er det ikke? At forsøge at fungere? Jeg forsøgte at købe en dåse tun i Brugsen, og der var denne her person lige foran der, hvor jeg skulle række ud efter tunen, og jeg ventede lidt for at se om vedkommende ville flytte sig, men det gjorde vedkommende ikke. - personen kiggede også på dåsetunen, men tog så lang tid om det. Læste hver eneste lille sætning på dåsen som om det var en bog – og en rimelig kedelig bog hvis I spørger mig, men det er der selvfølgelig ingen der gør. Og jeg overvejede at bede personen om at flytte sig, men vedkommende virkede så dum når de ikke kunne fornemme at jeg havde behov for at komme til hylden med tunen, og jeg havde denne her skrækkelige fornemmelse af at det ikke ville være nogen god ide alligevel at spørge, at personen sikkert ville sige noget i retningen af: "Jeg flytter mig når jeg er fucking klar til det din dumme kælling." og hvad skulle jeg så gøre? Så i stedet begyndte jeg at græde af ren frustration, lige så stille, så jeg ikke ville forstyrre andre, og alligevel, selvom jeg stod lige bag dem og hulkede stille, kunne denne her dumme person slet ikke fatte at jeg havde behov for at komme udenom dem så jeg kunne nå den skide dåsetun. Mennesker er så ufølsomme, og jeg hader dem bare. Så jeg knyttede min hånd og så slog jeg ham rigtig hårdt lige oven i hovedet mens jeg skreg: "Vil du være sød at flytte dig, dit røvhul!"

FRA "HVID STOLTHED" AF ANDREAS GARFIELD, 2013 Vicki: Da jeg var 12, begyndte pigerne i min klasse at tale om, hvem der havde kysset hvem, og hvad den og den bluse havde kostet. Jeg prøvede, men jeg kunne simpelthen ikke fascineres af det. I 8. klasse mødte jeg Hans på elevrådstur. Han inviterede mig til koncert i Ungdomshuset. Jeg sagde til mine forældre, jeg sov hos en veninde. De fulgte så lidt med, de ikke vidste, ikke havde nogen. Jeg kan ikke huske koncerten. Men jeg kan huske lydene. Lugten af øl og cigaretter. Og mit første hiv af en chillum. Jeg kan huske, jeg prøvede at kysse Hans, og jeg begyndte at græde, da han sagde nej. Så begyndte vi at grine. Snakke. Der folk med fuldskæg, på 20, 25, og ingen havde nogen problemer med, jeg var fjorten. Jeg kan huske, jeg for første gang nogen sinde, noget jeg aldrig havde troet, jeg skulle opleve men ...jeg følte, jeg var kommet hjem. I det hus lærte jeg at ryge, drikke, høre musik, møde mennesker, snakke tale, lytte. Jeg lærte at kysse, knalde, elske, sætte pris på andres meninger. Jeg lærte at gro, lærte om verden, værdien af venskab, visioner og respekt. Da det blev revet ned, så min far det som noget positivt. Han fortalte mig, at da han var ung, var han også fuld af vrede og idealisme. At han var ligeså forurettet, ligeså naiv. Men nu var det på tide, jeg begyndte at studere, arbejde. At blive moden, tage ansvar og del i samfundet. Han smilede og sagde, det var på tide, jeg blev voksen. (pause) Det var første gang, jeg havde lyst til at slå en, uden vedkommende havde slået først.

FRA "WOYZECK" AF GEORG BÜCHNER, (1820) DOKTOREN: Mine damer og herrer. Må jeg bede om Jeres opmærksomhed. Jeg har et meget vigtigst spørgsmål: Hvad har den objektive videnskab lov til at gøre med subjektet? Kort sagt, mine damer og herrer, hvis jeg kaster en kat ud af vinduet, hvordan vil den så forholde sig? Jo, den vil lande på benene. Hvor ved vi det fra? Det ved vi fra eksperimenter med katte. Men hvilke eksperimenter er acceptable at udføre på mennesker, så vi kan opnå større og livsvigtig viden, som kan forbedre menneskers liv? Woyzeck, kom her. Mine damer og herrer, en dag kom denne mand til min konsultation. Jeg var i tvivl om, hvad jeg skulle gøre ved ham, men jeg valgte at sætte ham på en kur, kun ærter. En kur, en kur som ganske vist ikke er tilladt endnu, men som bygger på iagttagelser og teorier. Jeg så altså en mulighed for både at hjælpe manden og få afprøvet mine teorier om bælgfrugters påvirkning på menneskers psyke. Denne mand – i tre måneder har han ikke spist andet end ærter. Bemærk virkningen. Manden har en abberatio, en psykisk forstyrrelse, meget smukt udviklet. Jeg har altså bevist, at der findes en sammenhæng mellem udviklingen af psykiske forstyrrelser og stoffer, der kun findes i bælgfrugter. Ærter, mine damer og herrer, ærter! Så enkelt kan det være, hvis man bare får lov. Tak for jeres opmærksomhed.